

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2T/29/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6107010479
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6107010479.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Banská Bystrica v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Šnajderovej a z prísediacich S.. S. I. a S.. F. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.11.2020 v Banskej Bystrici takto

r o z h o d o l :

S.. V. K., nar. XX.XX.XXXX v J. G., trvale bytom Ž., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, súd v zmysle § 166 Tr. por., v spojení s § 404 ods. 2 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/29/2007 zo dňa 02.11.2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/337/2007 zo dňa 27.03.2008, v bode 1 za:

- obzvlášť závažný zločin „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.
- zločin „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. a) Tr. zák.
- zločin „Poškodzovanie cudzej veci“ podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), i) Tr. zák.
- zločin „Útok na verejného činiteľa“ podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák.
- zločin „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a), h) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák.
- zločin „Nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami“ podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák.

a v bode 2 za

- obzvlášť závažný zločin „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

ukladá

podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. j), n), o) Tr. zák., § 37 písm. k) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťštyri rokov.

Súd podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci:

- automatická pištoľ Glock 17C, výr. č. E.
- tlmič olepený modrou lepiacou páskou s hlavňou
- reflexná vesta
- jeden pár rukavíc
- ruksak
- dva kusy kukiel.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/29/2007 zo dňa 02.11.2007, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/337/2007 zo dňa 27.03.2008 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania:

- obzvlášť závažného zločinu „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., zločinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 140 písm. a) Tr. zák., zločinu „Poškodzovanie cudzej veci“ podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), i) Tr. zák., zločinu „Útok na verejného činiteľa“ podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák., zločinu „Obmedzovanie osobnej slobody“ podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), d), i) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a), h) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák. a zločinu „Nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami“ podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák., ktorý spáchal tým, že:

„obžalovaný V. K. po tom, čo dostal za dohodnutú finančnú odmenu, objednávku od doteraz nestotožnenej osoby na násilné získanie dokumentov a finančných prostriedkov z trezoru rodinného domu podnikateľa Z.J. H., v septembri 2006 zorganizoval skupinu, do ktorej patrili obžalovaný V. Č. a odsúdený Z. V., po dohode vzájomnej komunikácie, zabezpečení motorového vozidla nepravého evidenčného čísla na osobné motorové vozidlo, výbušnín a streliva nezisteným členom tejto skupiny, obžalovaný V. K. po obstaraní zbrane s tmičom, rukavic, kukiel, policajného oblečenia a služobného preukazu Policajného zboru a rozdelení úloh tak, že obžalovaný V. Č. mal byť šofér a po vniknutí do domu mal spútať a strážiť ženu a deti v dome, odsúdený Z. V. s obžalovaným V. K. mal spútať a strážiť ďalšie osoby v dome a obžalovaný V. K. mal s Z. H. vyjednávať o vydaní dokumentov a peňažných prostriedkov a tak dňa 14.11.2006 v čase asi o 18:30 h prišli na osobnom motorovom vozidle značky Škoda Fabia zelenej farby s odcudzeným evidenčným číslom G. XXX U. k rodinnému domu Z. H. v obci Polomka, časť E. Č.. XX, okres Brezno, otvorili neuzamknuté dvere tohto domu a vošli dnu ozbrojení strelnými zbraňami, s rukavicami na rukách, s kuklami na hlavách, oblečení v tmavom oblečení s označením „POLÍCIA“, pričom obžalovaný V. K. mal oblečenú aj reflexnú vestu zelenej farby. Oblečením ako aj výkrikmi „POLÍCIA“ predstierali, že ide o policajnú akciu, obžalovaný V. K. sa preukázal služobným preukazom PZ, zamkli dvere domu, vypli svetlo, zatiahli žalúzie a v kuchyni spúťali Z. X. ruky za chrbtom putami a nohy lepiacou páskou, v chodbe Z. G. spúťali ruky a nohy lepiacou páskou, položili na neho koberec. Obom prelepili oči lepiacou páskou. Potom v kuchyni spúťali Z. H. ruky za chrbtom putami. S. H. prikázali, aby si sadla v práčovni na zem, F. G. aby si v práčovni ľahla na brucho, následne S. H. spúťali ruky za chrbtom putami a F. G. lepiacou páskou, obom prelepili ústa lepiacou páskou. Maloletému D. B., nar. XX.XX.XXXX spúťali lepiacou páskou ruky aj nohy a potom, ako na ich žiadosť mal. I. K., nar. XX.XX.XXXX kľúčom otvorila trezor, tejto tiež spúťali lepiacou páskou ruky a všetkým osobám v práčovni prelepili lepiacou páskou ústa a zakryli ich uterákmi a županmi. Potom obžalovaný V. K. a odsúdený Z. V. vzali z trezoru krabicu s listami osobnej povahy, zlaté šperky - dámsku a pánsku gravírovanú obrúčku, dámsky prsteň, pánsky náramok, prívesok v tvare písmena I, dve retiazky s príveskom v tvare krížika, v celkovej hodnote 45.870,- Sk, 12.000,- € v hotovosti, 4 cestovné pasy a tiež odcudzili peňaženku S. H. s 2.000,- Sk a jej osobnými dokladmi. Vytrhli káble na pripojenie internetu Vlan ADSL Router Vigor 2600 Ge Dray, rozlomili mobilné telefóny, jeden značky NOKIA 7260, jeden značky LG K800, poškodili poplašný systém. Po príchode hliadky OO PZ Pohorelá v zložení K.. Z. I. a N.. S. S. sa im predstavili ako polícia s tým, že ide o utajenú policajnú akciu, vzápätí im priložili strelné zbrane k hlavám, prikázali si ľahnúť na zem, kde im spúťali ruky putami za chrbtom a nohy lepiacou páskou, zobrali im ich služobné zbrane a obžalovaný V. K. a odsúdený Z. V., najskôr v kuchyni udierali Z. H. päťami do tváre, v dôsledku čoho utrpel krvné výrony oboch očí, so zakrvácaním pravej očnej gule, tržnozmliaždenú ranu v pravom obočí a krvný výron na vnútornej spodnej pere. Potom ho preniesli spútaného do obývacej izby, kde ho položili tvárou na zem. Obžalovaný V. K. vyšiel z domu a späť sa vrátil s vakom a krátkou guľovou zbraňou s tmičom - samonabíjacou pištoľou zn. ČZ 75 COMPACT, kaliber 9 mm Luger (PARA), výrobné číslo D. XXXX, z ktorej z veľmi krátkej vzdialenosti jedenkrát vystrelil do temeno - záhlavovej časti hlavy Z. H., čím spôsobil strelné poranenie charakteru priestreľu, v dôsledku čoho došlo k zlyhaniu funkcií centrálného nervového systému a tým k jeho smrti. Súčasne týmto svojím konaním spôsobili obžalovaný V. K. a V. Č. s odsúdeným Z. V. škodu S. H. odcudzením vecí vo výške 59.870,- € Sk a poškodením

vo výške 25.346,- Sk a KR PZ v Banskej Bystrici odcudzením 2 ks služobných pištolí vzor 82 s dvomi zásobníkmi s 24 ks nábojov kalibru 9 mm Makarov vo výške 26.844,- Sk“

- obzvlášť závažného zločinu „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Tr. zák. spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal tým, že: „po tom ako dňa 14.11.2006 v čase asi o 19:06 h odišli z rodinného domu Z. H. v obci Polomka, časť E. Č.. XX, okres Brezno a nastúpili do osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia, zelenej farby s odcudzeným evidenčným číslom G. XXX U. tak, že obžalovaný V. Č. si sadol na miesto vodiča, odsúdený Z. V. na miesto spolujazdca a obžalovaný V. K. na zadné sedadlá, išli smerom na Brezno, kde videli hliadku polície OO PZ Brezno zastavovať vozidlá, preto sa s vozidlom otočili a začali unikať, avšak po prenasledovaní touto hliadkou v zložení J.. Z. H. a J.. S. Q., asi po 500 m spomalili na začiatku odstavnej plochy na pravej strane cesty č. I/66 za Breznom, časť Bujakovo v smere Brezno - Beňuš a z vozidla vyskočil odsúdený Z. V. a obžalovaný V. K. a vozidlo následne na tejto odstavnej ploche zastavilo, kde na opakovanú výzvu tejto hliadky z vozidla zo strany vodiča začal vystupovať obžalovaný V. Č., avšak po tom, čo hliadka polície pristúpila k vozidlu, spoza pravej strany tohto vozidla, z krovia spod cesty, zo vzdialenosti asi 10 m obžalovaný V. K. najmenej štyrikrát vystrelil zo samonabíjacej pištole, zn. GLOCK 17, kalibru 9 x 19 (9 mm Luger), výrobné číslo E. XXX, ktorú mal v legálnej držbe, na členov trojčlennej hliadky polície, z ktorých dva výstrely zasiahli J.. Z. H. do oblasti brucha a tváre, obžalovaný V. Č. tiež najmenej šesťkrát vystrelil z pištole nezistenej značky v smere na K.. N., ktorého však nezasiahli, po čom obžalovaný V. K. s odsúdeným Z. V., ako aj obžalovaný V. Č. ušli z miesta činu, pričom J.. Z. H. utrpel strelné poranenie v oblasti brucha charakteru priestrelu s miestom výstrelu, pod pupkom mierne bočne vpravo a miestom výstrelu, tesne nad horným a predným hrebeňom bedrovej kosti pravo s dĺžkou strelného kanála cca 18 cm a strelné poranenie tváre a krku charakteru zástrelu so spôsobením trieštivej zlomeniny uhla sánky vľavo, zlomeninou ľavej strany oblúka 2. krčného stavca s posunom úlomkov do miechového kanála a poranenie v oblasti trňových výbežkov 3. a 4. krčného stavca a projektil sa čiastočne roztrieštil, deformoval a uviazol v podkoží nad lopatkou vpravo a bez poskytnutia okamžitej prvej pomoci, ešte na mieste služobného zákroku a následnej odbornej starostlivosti, by bolo nepochybne došlo k jeho smrti a jeho práceneschopnosť stále trvá“.

Za takto spáchané úmyselné trestné činy (dva obzvlášť závažné zločiny a päť zločinov) bol obžalovanému podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., za použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov. Súd podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí, ktoré obžalovaný použil na spáchanie trestného činu, ako aj trest zákazu činnosti držania a nosenia zbraní na 10 rokov. Tento odsudzujúci rozsudok sa stal právoplatným dňa 27.03.2008 (č.l. 2671, 2885).

Na základe návrhu obžalovaného Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp.zn. 4Nt/19/2020 zo dňa 28.08.2020 povolil obnovu konania v tejto trestnej veci len vo výroku o treste v prospech obžalovaného. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 28.08.2020 (č.l. 3031).

Po povolení obnovy konania Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 04.11.2020 (č.l. 3138) doplnil dokazovanie prečítaním aktuálnych správ o povesti obžalovaného, ako aj prečítaním rozhodnutí súdov, ktoré na tomto hlavnom pojednávaní predložil prokurátor.

Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica mal súd preukázané, že obžalovaný, ktorý vykonáva trest odňatia slobody od 18.11.2006, sa počas výkonu trestu dopustil dvoch porušení ústavného poriadku, ktoré však svojou povahou a závažnosťou bolo možné prejednať pohovorom a nebolo nutné tieto porušenia riešiť v disciplinárnom konaní. Jeho správanie sa zlepšilo a stabilizovalo a ďalej si svoje povinnosti plnil na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu bol desaťkrát disciplinárne odmenený za vzorné plnenie si pracovných povinností, naposledy dňa 15.01.2019. Aktuálne správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni (č.l. 3048).

Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR vyplýva, že voči obžalovanému v súčasnosti neprebíha žiadne iné neskončené trestné konanie (č.l. 3052).

Z lustrácie v evidencii priestupkov bolo zistené, že obžalovaný v minulosti nebol postihnutý za spáchanie žiadneho priestupku (č.l. 3057).

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni mal súd preukázané, že obžalovaný bol zamestnaný počas výkonu trestu odňatia slobody (č.l. 3058).

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doteraz dvakrát súdne trestaný. Okrem odsúdenia, ktoré je predmetom tohto konania a ktoré bolo v časti na základe povolenej obnovy konania zrušené, bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/36/2008 zo dňa 21.05.2009 za spáchanie trestného činu „Lúpež“ podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) zákona č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 31.12.2005, trestného činu „Porušovanie domovej

slobody“ podľa § 238 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 31.12.2005 a trestného činu „Poškodzovanie cudzej veci“ podľa § 257 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 31.12.2005. Súd v tomto konaní upustil od uloženia súhrnného trestu, a to vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/29/2007 (č.l. 3060).

Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1T/27/2016 zo dňa 25.10.2018 vyplýva, že odsúdený S. V. bol uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), i) Tr. zák. a § 140 písm. a) Tr. zák. (č.l. 3061). V tomto konaní vystupoval obžalovaný v procesnej pozícii svedka, ktorý v rámci svojej svedeckej výpovede usvedčil odsúdeného S. V. zo spáchania trestného činu.

Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 1Tk/2/2018 zo dňa 27.09.2018 bolo zistené, že odsúdený F. Š. bol uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou účasti ako objednávateľ podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a zo spáchania pokračovacieho zločinu „Vydieranie“ podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. (č.l. 3081). V tomto konaní vystupoval obžalovaný v procesnej pozícii svedka, ktorý v rámci svojej svedeckej výpovede usvedčil odsúdeného F. Š. zo spáchania trestného činu. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4To/18/2019 zo dňa 02.05.2019 súd zamietol odvolanie odsúdeného F. Š. (č.l. 3124). Uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Tdo/81/2019 zo dňa 06.05.2020 bolo dovolanie odsúdeného F. Š. odmietnuté (č.l. 3129).

Po takto doplnenom dokazovaní súd vo veci vyhlásil rozsudok v zmysle § 166 Tr. por., v spojení s § 404 ods. 2 Tr. por., t.j. len ohľadom výroku o treste pri nezmenenom výroku o vine. Samotné povolenie obnovy konania vo výroku o treste v prospech obžalovaného ešte nijako neprejudikovalo následné rozhodovanie súdu o treste pre obžalovaného v obnovenom konaní. Z rozhodnutia o povolení obnovy konania totiž vyplýva, že súd sa riadil stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. Rt-86/2014, v zmysle ktorého je nález Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. sám o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania a nie je potrebné skúmať, či môže odsúdenému privodiť priaznivejšie rozhodnutie (§ 394 ods. 1 Tr. por.).

Pri rozhodovaní o treste súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 Tr. zák.), pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na strane obžalovaného možno konštatovať, že existuje poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., keďže obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Obžalovaný nebol odsúdený, ani postihnutý za spáchanie priestupku. Obžalovaný taktiež v podstate takmer nepretržite pracoval a mal stabilný príjem.

Rovnako na strane obžalovaného existujú poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. n), o) Tr. zák., pretože obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom a prispel k odhaleniu organizovanej skupiny. Išlo o trestnú činnosť odsúdených S. V. a F. Š. v iných trestných veciach. Obžalovaný síce napomáhal pri objasňovaní tejto trestnej činnosti až po nadobudnutí právoplatnosti pôvodného rozsudku, avšak vzhľadom na to, že súd opätovne rozhoduje o treste obžalovaného, má za to, že na tieto okolnosti môže prihliadať.

Na strane obžalovaného taktiež existuje jedna priťažujúca okolnosť, keďže obžalovaný spáchal trestný čin ako organizátor (§ 37 písm. k) Tr. zák.). Jeho organizátorstvo bolo v pôvodnom konaní nepochybne preukázané.

Súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, keďže obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v zmysle asperačnej zásady. Zohľadnenie tejto priťažujúcej okolnosti pri súčasnej aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. by bolo duplicitným (dvojnásobným) pričítaním tej istej priťažujúcej okolnosti v neprospech obžalovaného (Rt-19/2011).

Rovnako súd neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. g) Tr. zák., a to, že obžalovaný spáchal trestný čin v dome iného, pretože táto okolnosť je obsiahnutá v skutkovej podstate zločinu „Porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 Tr. zák., za ktorý bol uznaný vinným.

Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností súd najskôr znížil hornú hranicu trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona za najprísnejší trestný čin „Vražda“ podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. (20 až 25 rokov) o jednu tretinu, a následne takto zníženú hornú hranicu (23 rokov a 4 mesiace) zvýšil v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. Keďže súd je pri zvyšovaní hornej hranice viazaný ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák., k zvýšeniu hornej hranice o jednu tretinu reálne nedošlo, pretože táto je v zmysle zákona limitovaná hornou hranicou 25 rokov. Súd teda ukladal obžalovanému (aj po úprave trestnej sadzby v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák.) úhrnný trest odňatia slobody v rozpätí od 20 - 25 rokov, čo je zároveň trestná sadzba určená pre trestný čin podľa § 145 ods. 2 Tr. zák.

Súd znížil obžalovanému trest odňatia slobody o 1 rok oproti trestu, ktorý mu bol uložený pôvodným rozsudkom a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 rokov. Podľa názoru súdu takto uložený trest odňatia slobody zabezpečuje riadne naplnenie účelu trestu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na

závažnosť konania obžalovaného, ktorý spáchal 7 zločinov, z ktorých 2 sú obzvlášť závažné zločiny (vražda). Súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na následok konania obžalovaného, ktorý inému úmyselne spôsobil smrť, pričom k smrti ďalšej osoby nedošlo len z dôvodu rýchlej poskytnutej pomoci. Rovnako je potrebné poukázať na ďalšie závažné okolnosti prípadu, a to, že obžalovaný, ktorý v minulosti pôsobil ako policajt, predstieral, že ide o policajnú akciu, ako aj to, že tak závažné zločiny spáchal za prítomnosti vtedy dvoch maloletých detí (vo veku 7 a 8 rokov). Trest kratšieho trvania by podľa názoru súdu nesplnil účel trestu najmä vo forme generálnej prevencie, ktorá má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti.

Súd ďalej poukazuje na ďalšie odsúdenie obžalovaného, a to vo veci Okresného súdu Banská Bystrica pod sp.zn. 1T/36/2008, v rámci ktorého bol obžalovaný uznáný vinným zo spáchania ďalších troch trestných činov, o.i. aj zo spáchania trestného činu „Lúpež“ podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) zákona č. 140/1961 Zb. v znení platnom do 31.12.2005, za ktorý bolo možné uložiť páchatelovi v tom čase trest odňatia slobody vo výmere 5 až 12 rokov. Súd v tomto konaní upustil od uloženia súhrnného trestu, a to vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 2T/29/2007.

Pri ukladaní trestu v obnovenom konaní súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný po právoplatnom odsúdení napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní trestnej činnosti odsúdeného S. V. a F. Š.. Súd však nevyhovел návrhu prokurátora a obžalovaného a s prihliadnutím na tieto skutočnosti neuložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom povolenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti súd uvádza, že obžalovaný zmenil postoj a začal spolupracovať s príslušnými orgánmi až deväť rokov po jeho odsúdení, pričom takáto zmena postoja obžalovaného (po právoplatnom odsúdení) nemôže byť sama o sebe dôvodom na výrazné zníženie trestu (proti trestu, ktorý mu bol uložený v pôvodnom konaní). Už spomenutý postoj obžalovaného, ktorý sa rozhodol spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, však nijako neznižuje závažnosť trestných činov, ktoré obžalovaný spáchal a ktorých následok (smrť inej osoby) je nezvratiteľný. Súd konštatuje, že postoj obžalovaného po právoplatnom odsúdení zohľadnil pri ukladaní trestu, keď prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. n), o) Tr. zák. Avšak napriek tomu je súd toho názoru, že obžalovanému za trestné činy, a to s poukazom na ich vyššie uvedenú závažnosť a spôsob, akými boli spáchané, je potrebné uložiť trest odňatia slobody pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Súd v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže obžalovanému ukladal trest za obzvlášť závažný zločin.

Súd taktiež uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, ktoré boli použité pri spáchaní trestného činu (automatická pištoľ Glock 17C, výr. č. E., tlmič olepený modrou lepiacou páskou s hlavňou, reflexná vesta, jeden pár rukavíc, ruksak a dva kusy kukiel). Zo spisu totiž vyplýva, že veci, o ktorých prepadnutí súd rozhodol aj v pôvodnom rozsudku, neboli doteraz odovzdané príslušným orgánom. Z tohto dôvodu doteraz nedošlo k vykonaniu už uloženého trestu prepadnutia vecí.

Súd napokon (v súlade s pôvodným rozsudkom) uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti držania a nosenia zbraní na desať rokov, keďže obžalovaný je držiteľom zbrane a spáchal trestný čin so zbraňou. Súd pritom uložil tento druh v najvyššej prípustnej dĺžke, a to práve s poukazom na závažnosť trestných činov, ktoré obžalovaný spáchal.

Súd však neuložil obžalovanému ochranný dohľad v zmysle § 76 Tr. zák., ktorý sa obligatórne ukladá páchatelom odsúdeným na nepodmienečný trest za obzvlášť závažný zločin, keďže ochranný dohľad nebol obžalovanému uložený ani v pôvodnom konaní. Ochranný dohľad je totiž v zmysle § 31 ods. 1 Tr. zák. sankciou a súd má za to, že jeho uložením v obnovenom konaní by došlo k porušeniu ustanovenia § 405 písm. b) Tr. por.

Súd taktiež nerozhodol o nároku poškodených na náhradu škody, pretože vo vzťahu k tomuto výroku pôvodný rozsudok zostal nedotknutý.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
 - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.